

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30.11.2011, sen. zn. 29 NSČR 62/2011, ECLI:CZ:NS:2011:29.NSČR.62.2011.1

Číslo: 48/2012

Právní věta: Dovolání proti usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení o zastavení řízení podle ustanovení § 104 odst. 2 o. s. ř., není přípustné.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.11.2011

Spisová značka: 29 NSCR 62/2011

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dovolání, Insolvence

Předpisy: § 104 odst. 2 o. s. ř.
§ 236 odst. 1 o. s. ř.
§ 237 odst. 1 o. s. ř.
§ 238a odst. 1 písm. a) o. s. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 22. 2. 2011 M ě s t s k ý s o u d v P r a z e (d á l e t ě ž j e n „ i n s o l v e n č n í s o u d “) z a s t a v i l – o d k a z u j e n a u s t a n o v e n í § 1 0 4 o d s t. 2 z á k o n a č. 9 9 / 1 9 6 3 S b., o b č a n s k é h o s o u d n í h o ř á d u – i n s o l v e n č n í r í z e n í z a h á j e n é k i n s o l v e n č n í m u n á v r h u v ě ř i t e l e n e z l e t i l é h o M. Z. z e d n e 2 7. 1. 2 0 1 1 s t í m, ž e n e b y l o d s t r a n ě n n e d o s t a t e k p o d m í n e k r í z e n í s p o č í v a j í c í v n e d o s t a t k u p r ů k a z u o p r á v n ě n í k z a s t o u p e n í n e z l e t i l é h o i n s o l v e n č n í h o n a v r h o v a t e l e v i n s o l v e n č n í m r í z e n í.

K o d v o l á n í v ě ř i t e l e V r c h n í s o u d v P r a z e v u s n e s e n í m z e d n e 2 9. 4. 2 0 1 1 p o t v r d i l u s n e s e n í i n s o l v e n č n í h o s o u d u.

D o v o l á n í p r o t i u s n e s e n í, j í m ž o d v o l a c í s o u d p o t v r d i l u s n e s e n í i n s o l v e n č n í h o s o u d u o z a s t a v e n í i n s o l v e n č n í h o r í z e n í p o d l e u s t a n o v e n í § 1 0 4 o d s t. 2 o. s. ř., n e n í o b j e k t i v n ě p ř í p u s t n é.

N e j v y š š í s o u d p r o t o d o v o l á n í o d m í t l p o d l e § 2 4 3 b o d s t. 5 a § 2 1 8 p í s m. c) o. s. ř.

Z o d ů v o d n ě n í :

Pro rozhodnutí vydaná v insolvenčním řízení jsou ustanovení občanského soudního řádu o přípustnosti dovolání přiměřeně aplikovatelná dle § 7 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona).

Přípustnost dovolání proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto v insolvenčním řízení (§ 238a odst. 1 písm. a/ o. s. ř),

je ve smyslu § 238a odst. 2 o. s. ř. (zakotvujícího pro tyto případy obdobné použití § 237 odst. 1 a 3 o. s. ř.) podmíněna tím, aby šlo o rozhodnutí ve věci samé (srov. dikci § 237 odst. 1 písm. a/ až c/ o. s. ř.).

Usnesení o zastavení řízení podle ustanovení § 104 odst. 2 o. s. ř. je sice usnesením, jímž se řízení končí, usnesením „ve věci samé“ však není (k výkladu tohoto pojmu srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 1. 2011, sen. zn. [29 NSČR 30/2010](#), uveřejněné pod číslem 96/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

Jiná ustanovení občanského soudního řádu přípustnost dovolání v této věci rovněž založit nemohou.